

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4948/2020
14.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Божицара Вујичића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца млт. АА из ..., кога заступа законски заступник - мајка ББ, чији је пуномоћник Гордана Ковачевић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4704/2019 од 16.01.2020. године, на седници одржаној 14.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4704/2019 од 16.01.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4704/2019 од 16.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 4745/17 од 11.09.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се тужена обавезе да тужиоцу, путем законске заступнице - мајке ББ, на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти рођене сестре ВВ исплати износ од 2.700.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана првостепеног пресуђења до исплате, као и да му надокнади трошкове поступка са законском затезном каматом почев од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова поступка исплати износ од 141.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од извршности до исплате. Ставом трећим изреке, млт. тужилац је ослобођен обавезе плаћања судских такси.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4704/2019 од 16.01.2020. године, жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном делу (ставови први и други изреке пресуде).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се

ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним правноснажном пресудом, одлучено је о накнади штете, којом је утврђено да је тужбени захтев неоснован. О овом праву тужиоца, нижестепени судови су одлучили применом одговарајућих одредаба материјалног права, јер правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, а ревизијом се не указује на другачије одлуке судова, због чега не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, што значи да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете, поднета је 23.06.2017. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 2.700.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, при чему вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић